

בתפלות. באותו הזמן בעלי הסוסים שממנים על התפלות, כלם פותחים בזמירות שירות ותשבחות והודאות. והשפה, שהיא הקלע, זרקת אבנים באהבה. והן חמש בחמשה תקונים של העין, שהם שלשת צבעי העינים, ושני העפעפים של העין.

והאיוה מקום נזקים? לבת העין. זהו שכתוב (שמואל א-ב) לשלח לי למטרה. ושלשת צבעי העין הם מרקמים בשלשה לבושי שלשת האבות, ושני עפעפי העין שני נביאי אמת, שהם פותחים וסוגרים את העין, שהיא המראה של נביאי אמת. ומה הוא בת עין? השכינה התחתונה, עליה נאמר (במדבר יב) ה' במראה אליו אתודע. ועליה נאמר לגבי משה, ותמונת ה' ביט. חמשה גונים הם ה'. בת עין זו י'. מי העין שכוללת כל הגונים? זו ו' שהיא פותחת וסוגרת.

קם אליהו ואמר, המנורה הקדושה, ה' הרביעית אני הוא. אומר, ודאי חמשה אור הם מבפנים, ומשום זה ה"ה הזו חמשה גונים מבחוץ, חמשה גונים שמאירים בהם מבפנים, והם גון לבן, גון אדום, גון ירק, גון תכלת, גון שחר. והלבושים שלהם ארנמן"ן. א' - אורפניאל"ל. ר' - רפא"ל. ג' - גבריאל"ל. מ' - מיכאל"ל. נ' - נוריא"ל. אלו הם גוף לחמשה גונים.

אמר לו אליהו לרבי שמעון, המנורה הקדושה, ודאי עין ימין, פשוטה בה יהוה ומאיר בה, וכן בעין שמאל, השכינה אומרת לעינים הללו מרב אהבה, (שיר ו)

בצלותין, בההוא זימנא מארי דסוסון דממן על צלותין, בלהו פתחו בזמירות שירות ותשבחות והודאות. ושפה דאיה קירטא זריקת אבנין ברחימו. ואנון חמש בחמש תקונין דעינא דאנון תלת גוני עינא ותרי עפעפי עינא.

ולגבי אן אתר אזדריקו, לגבי בת עינא הדא הוא דכתיב (שמואל א, כ ב) לשלח לי למטרה. ושלשה גוני עינא אנון מרקמן בתלת לבושי תלת אבהן ותרי עפעפי עינא תרי נביאי קשוט דאנון פתחין וסגרין עינא דאיהי מראה דנביאי קשוט ומאי איהי בת עינא שכינתא תתאה. עלה אתמר (במדבר יב ו) ה' במראה אליו אתודע. ועלה אתמר לגבי משה (שם יב ח) ותמונת ה' ביט. ה' גונין אנון ה'. בת עינא דא י' מאן עינא דכליל כל גונין דא ו' איהו פתח וסגיר. קם אליהו ואמר, בוצינא קדישא ה' רביעאה אנה היא. אומר ודאי חמש אור אנון מלגו. ובגין דא ה"ה חמש גונין מלבר, חמש גונין דנהרין בהון מלגאו. ואנון גון חור, גון סומק, גון ירק, גון תכלת, גון אפס. ולבושין דילהון ארנמן"ן. א' אורפניאל"ל. ר' רפא"ל. ג' גבריאל"ל. מ' מיכאל"ל. נ' נוריא"ל. אלין אנון גופא לחמש גונין.

אמר ליה אליהו לרבי שמעון, בוצינא קדישא, ודאי עינא ימינא פד שריא ביה יהוה ונהיר ביה, וכן בעינא שמאלא, שכינתא אמרת לגבי עינין אלין מרחימו סגי, (שיר ו ה) הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבני. מוקדין לי בשלהובין דרחימו דזרקין לכל עיבר.

הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבני. שורפים אותי בשלהבות של אהבה שזורקים לכל עבר.

קָם נַעַר חֲנוּךְ מִטְטְרוֹ"ן. פָּתַח וְאָמַר, (איוב לה ו)
צָעִיר אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁישִׁים. וּלְהוֹרָא
דְּעֵינִין דִּילְכוּן נַחֲתָנָא, דְּנִהְרִין עֲלָא וְתַתָּא
וְעֲלִיָּהּ אֲתָמַר (רות ב ט) עֵינִיךָ בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן
וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֶיהָ. וּמֵאִי נִיהוּ דְּבָכָל אֲתַר דִּיהֲבִי
עֵינִיהוּ אוֹ מִיתָה אוֹ עֲנִי. וְאַלִין אֲנוּן עוֹלִימִין
דְּאֲתַפְטְרוּ בְּקִצְרוֹת שָׁנִים. וְכִלְהוּ תַּחַת מְמִשְׁלָה
דִּילִי בְּמַתִּיבְתָּא דְרַקִּיעָא. וְדָא לָמָּה. בְּגִין
שְׂכִינְתָּא דִּיתְבָּא בִּינִיהוּ וְשֵׁם אֲנִיהוּ בְּעֵינִיהוּ
דְּאֲתָמַר בִּיה (דברים לב ט) אֲנִי אֲמִית וְאַחֲיָה.

וּבְגִין דָּא אָמַר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵינִיךָ בִּשְׂדֵה
אֲשֶׁר יִקְצְרוּן. בַּהֲהוּא שְׂדֵה דְתַמָּן (בראשית
כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה לְפָנוֹת עָרֹב.
לְפָנוֹת כָּל מִקְטָרְגִין דְּאֲנוּן עָרְבוּבָא בִּישְׂרָאֵל
(בישא) דְּעָרֹב רַב. וּבַהוּן אֲתָמַר בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר
יִקְצְרוּן.

וְעוֹד עֵינִיךָ אֵלּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים דְּאֲנוּן עֵינִין
דְּאוֹרִיתָא, אֲשֶׁר יִקְצְרוּן, דְּעֵנְשִׁין לְמָאן
דְּנִגַּע בְּאֶסְרוֹרָא דְּאוֹרִיתָא. וְעוֹד אֲשֶׁר יִקְצְרוּן,
דְּעֲלִיָּהּ אֲתָמַר מְקוֹם שְׁאֲמָרוּ לְהֶאֱרִיךְ אֵינוֹ
רִשְׁאִי לְקַצֵּר. לְקַצֵּר אֵינוֹ רִשְׁאִי לְהֶאֱרִיךְ. וְאֲנוּן
פְּסָקִין אוֹרִיתָא בְּאֶסְרוֹר וְהֵתֵר, פְּסוּל וְכָשֶׁר,
טְמֵאָה וְטָהֳרָה. וְעַבְדּוּ פְּמָה גְּדֻרוֹת בְּאוֹרִיתָא,
דְּלֹא עַבְדִּין פְּרָצָה וּפְרוּדָא בְּשְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי
אוֹרִיתָא דְּבַעַל פָּה. וּבְגִין דָּא וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֶיהָ.
בְּגִין דִּיהוּ"ה שְׁלִיט עֲלִיהּ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב
(רות ב ד) וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם. וּבְגִין דָּא
וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֶיהָ דִּהְכִי צְרִיכָה אֲתָתָא לְמִיזֵל
בְּתַר בַּעֲלָהּ.

אַלְקָטָה בְּשַׁבָּלִים, אֵלּוּ לְקוּטוֹת דְּאוֹרִיתָא
לְאַתְפְּרִנְסָא בַּהוּן בְּגִלוּתָא. בֵּין
הָעֵמָרִים תִּלְקֹט וְלֹא תְכַלִּימוּהָ. וְעֲלִיָּהּ אֲתָמַר
(שמות טז יח) וַיִּמְדּוּ בַּעֲמֹר. כִּלְהוּ בְּמִדָּה. עֲמֹר

קָם הַנַּעַר חֲנוּךְ מִטְטְרוֹ"ן, פָּתַח
וְאָמַר, צָעִיר אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁישִׁים, וְלֹאֹר הָעֵינִים שְׁלָכֶם
יְרֻדְתִּי, שְׁמֹאִירִים מַעֲלָה וּמַטָּה,
וְעֲלִיָּהּ נֹאמַר (רות ב) עֵינִיךָ בִּשְׂדֵה
אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֶיהָ.
וּמָה הוּא? שְׁבָכָל מְקוֹם שְׁנוּתָנִים
עֵינִיהֶם - אוֹ מִיתָה אוֹ עֲנִי. וְאֵלּוּ
הֵם הָעֲלָמִים שְׁנִפְטְרוּ בְּקִצְרוֹ
שָׁנִים. וְכָלֶם תַּחַת מְמִשְׁלָתִי
בִּישִׁיבַת הָרַקִּיעַ. וְזֶה לָּמָּה?
מִשּׁוּם הַשְׂכִּינָה שְׁיוֹשְׁבַת בִּינִיהֶם,
וְשֵׁם מֵאִירָה בְּעֵינִיהֶם, שְׁנֹאמַר כּוֹ
(דברים לב) אֲנִי אֲמִית וְאַחֲיָה.

וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, עֵינִיךָ בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן.
בִּשְׂדֵה הַהוּא שְׁשֵׁם וַיֵּצֵא יִצְחָק
לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה לְפָנוֹת עָרֹב. לְפָנוֹת
כָּל הַמִּקְטָרְגִים שֶׁהֵם עָרְבוּבִים שֶׁל
יִשְׂרָאֵל (רע) עִם עָרֹב רַב, וּבִהֶם
נֹאמַר בִּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן.

וְעוֹד עֵינִיךָ - אֵלּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים,
שֶׁהֵם הָעֵינִים שֶׁל הַתּוֹרָה. אֲשֶׁר
יִקְצְרוּן בִּשְׂדֵה - שְׁמֵעֵנִישִׁים אֶת
מִי שְׁנוֹגֵעַ בְּאֶסְרוֹר תּוֹרָה. וְעוֹד
אֲשֶׁר יִקְצְרוּן, שְׁעֲלִיָּהּ נֹאמַר,
מְקוֹם שְׁאֲמָרוּ לְהֶאֱרִיךְ אֵינוֹ רִשְׁאִי
לְקַצֵּר. לְקַצֵּר - אֵינוֹ רִשְׁאִי
לְהֶאֱרִיךְ. וְהֵם פּוֹסְקִים תּוֹרָה
בְּאֶסְרוֹר וְהֵתֵר, פְּסוּל וְכָשֶׁר, טְמֵאָה
וְטָהֳרָה, וְעוֹשִׂים כְּמָה גְּדֻרוֹת
בַּתּוֹרָה, שְׁלֹא עוֹשִׂים פְּרָצָה וּפְרוּדָה
בְּשְׂכִינָה, שֶׁהִיא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.
וּמִשּׁוּם זֶה וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֶיהָ, מִשּׁוּם
שִׁיהוּ"ה שְׁלִיט עֲלֵיהֶם. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב (רות ב) וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים ה'
עִמָּכֶם. וּמִשּׁוּם זֶה וְהִלַּכְתָּ
אַחֲרֶיהָ, שְׁכַף צְרִיכָה הָאִשָּׁה
לְלַכֵּת אַחֵר בַּעֲלָהּ.

אַלְקָטָה בְּשַׁבָּלִים - אֵלּוּ לְקוּטוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה שִׁיתְפְּרִנְסוּ בֵּהֶם
בְּגִלוּת. בֵּין הָעֵמָרִים תִּלְקֹט וְלֹא
תְכַלִּימוּהָ. וְעֲלִיָּהּ נֹאמַר (שמות טז)
וַיִּמְדּוּ בַּעֲמֹר. כִּלְהוּ בְּמִדָּה. עֲמֹר

לגלגלת מספר נפשתיכם. ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר. שלא להוסיף ולא לגרע מדברי התורה. והצדיק זורק, והשכינה פונסת, ועליהם נאמר (משלי יא) יש מפזר ונוסף עוד. מה זה נוסף עוד? זה העמוד האמצעי. ועוד מה זה נוסף? זה מי שמפזר טעמי תורה, ונוסף בחדושו.

באותו הזמן ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכה ה'. וזה הסוד של יברכה ה', יאר ה', ישא ה', שהם שנים עשר עינות מים, והם ו'ו' שיוצאים מהצנור שהוא א והפל וא'ו. ומשום שבעלה שם, שהוא ו'ו' בששת הפרקים של הזרועות, וששת הפרקים של השוקים, א באמצע, העטרה על הגוף. ומשום זה ושתי מאשר ישאבון הנערים, שהם ברהטים בשקתות המים. נערים יש למעלה, ונערים יש למטה. והם פנים גדולות ופנים קטנות.

קם הנער (חנף מט"ט) ואמר, רבנן, צעיר אני לימים מצדו של זעיר אנפין, ואתם ישישים מהצד של אריך אנפין, שהם ברהטים בשקתות המים, על פן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם. בניתים שהשכינה רוצה להיות משקית מהעלמים, משאיבת התורה שהיא העמוד האמצעי, צריך להשקותה על ידי צדיק שהוא צעיר לימים.

שני נביאי אמת שהם פגוד שתי שפתיים, שנאמר בהם (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו. מה זה פיהו? זו השכינה, והם פגוד שני פרוכי העין, שפוחתים וסוגרים, שבהם מאיר העמוד האמצעי בבת העין, ונקראת מצדו האספקלריה המאירה, וכשפותם העין נקראת אספקלריה שאינה

לגלגלת מספר נפשתיכם. ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר. דלא להוסיף ודלא למגרע מפתגמי אורייתא. וצדיק זריק ושכינתא פנישת, ועליהו אתמר (משלי יא כד) יש מפזר ונוסף עוד. מאי ונוסף עוד. דא עמודא דאמצעיתא. ועוד מאי ונוסף, דא מאן דמפזר טעמי אורייתא ונוסף בחדושים.

בההוא זמנא ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכה ה'. ודא רזא (במדבר

ו כד) דיברכה ה', יאר יי', ישא יי'. דאנזון י"ב עינות מים. ואנזון ו'ו' דנפקין מן צנורא דאיהו א' וכלא וא'ו. ובגין דבעלה תמן דאיהו ו'ו' בשית פרקין דדרועין, ושית פרקין דשוקין. א' באמצעיתא עטרה על גופא. ובגין דא ושתי מאשר ישאבון הנערים, דאנזון (בראשית ל ח) ברהטים בשקתות המים. נערים אית לעלא ונערים אית לתתא ואנזון אנפי רברבי ואנפי זוטרי.

קם נער (חנף מט"ט) ואמר. רבנן (איוב לב ו) צעיר אני לימים מסטרא דזעיר אנפין. ואתם ישישים מסטרא דאריך אנפין. דאנזון ברהטים בשקתות המים. על פן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם. אדהכי דשכינתא בעיא איהי לאשתקאה מעולימין, משואבא דאורייתא דאיהי עמודא דאמצעיתא, צריך לאתשקנא לה על ידי צדיק דאיהו (דף קלב ע"ב) צעיר ליומין.

תרי נביאי קשוט דאנזון לקבל תרין שפון. דאתמר בהון (שיר א ב) ישקני מנשיקות פיהו. מאי פיהו. דא שכינתא ואנזון לקבל תרין פרוכי עינא דפתחין וסגריין, דבהון נהיר עמודא דאמצעיתא בבת עינא, ואתקריאת מסטרה אספקלריא דנהרא וכד סתים עינא אתקריאת אספקלריא דלא נהרא. ובת עינא

לשנה אחת:
כה אלול

תקונים - קלב ע"ב

ג' שנים-ש"ג:
טז אלול תמט

מאירה. ובת העין היא עינו של צדיק, ועליה נאמר (בראשית כד) לעת ערב ערב לעת צאת השאבת. ימין ושמאל נקראו שקתות המים, שני נביאי אמת מוציאי מים.

וימך שש שערים וישת עליה - זה השעור של שתי שוקים שהן פרוף שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ו' התחוננה. ויש שש עליונים ו' שהם ו' עליונה של שתי זרועות, שהן שמע ישראל. והכל נשקים מהאם העליונה שהיא א אלף בינה, ובה נעשו אחד, וישת עליה אל ה' התחוננה המלכות.

ועוד וימך שש שערים, למטה, הם ששה סדרי משנה, והם מאכל הבהמות שהם חיות הקדש. לאחר שהיא פונסת אותם, זורקת אותם לצבאותיה. זהו שכתוב (משלי לא) ותתן טרף לביתה וחק לנערתי. ונשזורקת אותם למטה, נקראת זרקא. ומשום זה יש מפזר ונוסף עוד, שבבילה מוסיף לה.

קמו העליונים והתחוננים וברכו אותו. פתחו אותם הזקנים בברכות וברכו אותו.

קם אותו הזקן מאותם הזקנים ואמר, (בראשית מח) המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים. מי המלאך? אם היה אומר מלאך, היה משמע על חנוף מטטרו"ן. אבל ה' בתוספת השכינה שהיא ברכה, ברכת ה' היא תעשיר. יברך את הנערים, כל הנערים שנקראו על שם נער, מתברכים על ידי אותו הנער.

ויקרא בהם שמי - זו השכינה העליונה. ושם אבותי - אלו האבות. ועוד יברך את הנערים - הצדיק ושני נביאי אמת. וידגו לרב - החכמה שנאמר ביה

איהי עתו דצדיק ועלה אתמר (בראשית כד יא) לעת ערב לעת צאת השאבת. ימינא ושמאלא אתקריאו שקתות המים, תרי נביאי קשוט אפיקי מים.

וימך שש שערים וישת עליה (רות ג טו), דא שעורא דתריין שוקין דאנון פרוף שם כבוד מלכותו לעולם ועד ו' תתא. ואית שית עלאין דאנון ו' עלאה דתריין דרועין, דאנון (דברים ו ד) שמע ישראל וגו'. וכלא אשתקין מאמא עלאה דאיהי א אלף בינה, ובה אתעבידו אחד. וישת עליה לגבי ה' תתא מלכות.

ועוד וימך שש שעורים לתתא, אנון שית סדרי משנה. ואנון מאכל בעירן דאנון חיות הקדש. לבתר דאיהי פנישת לון זריקת לון לגבי חילהא. דא הוא דכתיב (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. וכד זריקת לון לתתא. אתקריאת זרקא. ובגין דא (שם יא כד) יש מפזר ונוסף עוד. דבעלה אוסיף לה.

קמו עלאין ותתאין וברכו ליה. פתחו אנון סבין בברכאן וברכו ליה.

קם ההוא סבא מאנון סבין ואמר (בראשית מח טו) המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים. מאי המלאך אי הוה אמר מלאך הוה משמע על חנוף מטטרו"ן אבל ה' בתוספת, איהי שכינתא דאיהי ברכה, (משלי י כב) ברכת ה' היא תעשיר יברך את הנערים פלהו נערים דאתקריאו על שם נער, אתברכאן על ידי ההוא נער.

ויקרא בהם שמי, דא שכינתא עלאה. ושם אבותי אלין אבהן. ועוד יברך את הנערים, צדיק ותרי נביאי קשוט. וידגו לרב, חכמה דאתמר (מלכים א ה י) ביה ותרב חכמת

שְׁלֹמֹה, דְּתִתְרַבִּי וְתִסְגִּי. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּאֵלֶיךָ
דְּאִתְמַר בְּהוֹן (בראשית כח יד) וְהָיָה זִרְעֶךָ כַּעֲפַר
הָאָרֶץ. וְלֹא תִתְפַּסֵּק בְּרִכְתָּא מִנָּה, כַּמְבוּעָא
דְּאִתְמַר בָּהּ (ישעיה נח א) וְכִמּוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא
יִכְזְבוּ מִיָּמִיו.

דְּלִית דְּוִרוּנָא חֲבִיבָא קָדָם קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כְּדוּרוּנָא דְשְׂכִינְתָּא. זָכָאִין אֲנוּן דְּרוּעִין
דְּסֻלְקִין לָהּ לְגַבִּי. תַּפְלִין עַל יְדֵיהּ וְעַל
רִישֵׁיהּ, זָכָאִין אֲנוּן רַגְלִין וְגוֹפָא וְיָדִין וְכָל
אֲבָר וְאֲבָר דְּבִה סָלִיק דְּוִרוּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. דְּלִית דְּוִרוּנָא חֲבִיבָא קָדָם קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא כְּדוּרוּנָא דְשְׂכִינְתָּא. זָכָאִי אִיהוּ אֲבָר
דְּעֵבִיד בִּיה מְצוּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּבִגִּינָה
נְחִית קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשָׂרְיָא בְּכָל אֲבָר דִּילָהּ.
וְעַל הָאִי בַּר נָשׁ מְכַרְיָזִין לְעֵלָא הָבוּ יָקָר
לְדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָּא.

וְעוֹד (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנָפֵיהֶם. אִית
בְּנֵי נָשָׂא דְּסֻלְקִין דְּוִרוּנָא לְמִטְרוּנִיתָא.
וּבְהוֹן (בראשית כח יב) מִלֵּאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וַיֵּרְדּוּ
בּוֹ. בְּהֵוָה בַּר נָשׁ בְּנִשְׁמָתָה דְּסֻלְקָא דְּוִרוּנָא
לְמִלְכָּא, וְנִחְתָּא דְּוִרוּנָא מִנָּה לְמִטְרוּנִיתָא, דְּכַד
נִחְתִּין דְּוִרוּנָא לְמִטְרוּנִיתָא, וַיְדִי אָדָם נִחְתִּין
מִתַּחַת גְּדַפְיָהּ דְּמִלְאכִין שְׁלִיחִין דְּמִטְרוּנִיתָא,
וַיְהִיבִין לוֹן שְׂאֵלְתִין וּבְעוּתִין דְּשְׂאֵלִין
מִמִּטְרוּנִיתָא. וְכָל מָה דְּמִטְרוּנִיתָא יְהִבָּא
בְּרִשׁוּתָא דְּבַעֲלָה אִיהִי כְּלָא. וְאִם לֹא עֲאֵלִין
בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, דְּחִין לוֹן לְבָר, וְדוּרוּנָא
דִּילָהוֹן לְכַלְכָּא אֲתַמְסָר.

זָכָאִי אִיהוּ בַּר נָשׁ דְּמִטְרוּנִיתָא אִיהִי מְקַבְּלָא
מִנָּה דְּוִרוּנָא, אוּ יְהִבָּה לִיה בִּידְהָא,
דְּוִדָּי בְּרָא דְּמִלְכָּא אִיהוּ. אֲבָל לְאַחֲרֵינִין עַל
יְדֵי שְׁלִיחִין יְהִבַּת לוֹן. מִידְהָא. אֵלִין נְפִקִין
וְאַחֲרֵינִין קָא אֲתִין דְּפִקִין לְפִתְחָה, וְאֲנוּן מְאִרִי
דְּאוּרִיתָא מְאִרִי דְּפּוּמָא.

(מלכים-א ה) וַתִּרְבַּח חֲכָמַת שְׁלֹמֹה,
שֶׁתִּתְרַבֶּה וְתִתְגַּדֵּל. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
- בָּאֵלֹו שְׁנֵאמַר בָּהֶם וְהָיָה זִרְעֶךָ
כַּעֲפַר הָאָרֶץ. וְלֹא תִפְסֹק הַבְּרָכָה
מִמֶּנָּה, כַּמְבוּעַ שְׁנֵאמַר בּוֹ (ישעיה
נח) וְכִמּוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ
מִיָּמִיו.

שְׂאִין דוּרוֹן חֲבִיב לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּדוּרוֹן שֶׁל הַשְׂכִּינָה.
אֲשֶׁרִי אוֹתָם זְרוּעוֹת שְׁמַעֲלִים
אוֹתָהּ אֵלֶיו. תַּפְלִין עַל יְדֵיהֶם וְעַל
רִאשֵׁיהֶם. אֲשֶׁרִי אוֹתָם רַגְלִים
וְגוֹף וְיָדִים וְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שֶׁבּוֹ
עוֹלָה הַדוּרוֹן לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שְׂאִין דוּרוֹן חֲבִיב לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּדוּרוֹן שֶׁל הַשְׂכִּינָה.
אֲשֶׁרִי הָאֵיבָר שְׁעוֹשָׂה בּוֹ מְצוּה
לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּשִׁבְלָהּ
יֵרֵד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשֵׁרוֹת
בְּכָל אֵיבָר שֶׁלּוֹ. וְעַל זֶה הָאִישׁ
מְכַרְיָזִים לְמַעֲלָה: תָּנוּ כְּבוֹד
לְדִיוֹקָן הַמֶּלֶךְ.

וְעוֹד וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנָפֵיהֶם,
יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁמַעֲלִים דוּרוֹן
לְגַבִּירָה, וּבָהֶם מִלֵּאכִי אֱלֹהִים
עֲלִים וַיֵּרְדּוּ בּוֹ. בְּאָדָם הַהוּא,
בְּנִשְׁמָתוֹ שְׁמַעֲלָה דוּרוֹן לְמֶלֶךְ,
וּמִוִּרְיָה דוּרוֹן מִמֶּנּוּ לְגַבִּירָה.
שְׂפָאֲשֶׁר מוֹרִידִים דוּרוֹן לְגַבִּירָה,
וַיְדִי אָדָם יוֹרְדִים מִתַּחַת כְּנָפֵי
הַמִּלְאכִים שְׁלֹחֵי הַגַּבִּירָה,
וְנוֹתְנִים לָהֶם הַשְּׂאֵלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת
שְׁשׂוֹאֲלִים מִהַגַּבִּירָה. וְכָל מָה
שֶׁהַגַּבִּירָה נוֹתֶנֶת, בְּרִשׁוּתָּהּ בַּעֲלָהּ
הוּא הַכֹּל. וְאִם לֹא נִכְנָסִים בִּירְאָה
וְאַהֲבָה, דוֹחִים אוֹתָם הַחוּצָה,
וְהַדוּרוֹן שֶׁלָּהֶם נִמְסָר לְכָלֵּב.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁהַגַּבִּירָה מְקַבֶּלֶת
מִמֶּנּוּ דוּרוֹן אוּ נּוֹתֶנֶת לוֹ בִּידְהָא,
שְׂהִי וְדָאִי בֶן הַמֶּלֶךְ הוּא. אֲבָל
לְאַחֲרִים, עַל יְדֵי שְׁלִיחִים נוֹתֶנֶת
לָהֶם מִידְהָא. אֵלֹו יוֹצְאִים,
וְאַחֲרִים בָּאִים דּוֹפְקִים לְפִתְחָה,
וְהֵם בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה, בַּעֲלֵי הַפֶּה.